

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ इति शांतिपर्वणि आप० नैल० भारतभा० षट्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ ७३ ॥ तत इति ॥ १ ॥

कथं नु खलु कर्तव्यमिति चिन्ता परस्तदा ॥ बभूव भरतश्रेष्ठ गर्हयन् वृत्तिमात्मनः ॥ १८ ॥ मुहूर्ताल्लभ्य संज्ञं स्तु सपक्षी पक्षिघातिनं ॥ उवाच तर्पयिष्ये त्वां मुहूर्तं प्रतिपाल
य ॥ १९ ॥ इत्युक्त्वा शुष्कपर्णैस्तु समुज्ज्वालयद्गुताशनं ॥ हर्षेण महता विष्टः सपक्षी वाक्यमब्रवीत् ॥ २० ॥ ऋषीणां देवतानां च पितॄणां च महात्मनां ॥ श्रुतः पूर्वम
याधर्मो महानतिथिपूजने ॥ २१ ॥ कुरुष्वानुग्रहं सौम्यसत्यमेतद्वर्णयितुं ॥ निश्चिता खलु मे बुद्धिरतिथिप्रतिपूजने ॥ २२ ॥ ततः कृतप्रतिज्ञो वै सपक्षी प्रहसन्नि
व ॥ तमग्निं त्रिःपरिक्रम्य प्रविवेश महामतिः ॥ २३ ॥ अग्निमध्ये प्रविष्टं तु लुब्धो दृष्ट्वा तु पक्षिणं ॥ चिन्तयामास मनसा किमिदं वै मया कृतं ॥ २४ ॥ अहो मम नृशंस
स्य गर्हितस्य स्वकर्मणा ॥ अधर्मः सुमहान् घोरो भविष्यति न संशयः ॥ २५ ॥ एवं बहुविधं भूरिविललापसलुब्धकः ॥ गर्हयन् स्वानिकर्माणि द्विजं दृष्ट्वा तथागतं
॥ २६ ॥ इति० शांति० आप० कपोतलुब्धकसंवादे षट्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ ७३ ॥ भीष्म उवाच ततः सलुब्धकः पश्यन् क्षुधयापि परि
प्लुतः ॥ कपोतमग्निपतितं वाक्यं पुनरुवाच ह ॥ १ ॥ किमीदृशं नृशंसेन मया कृतमबुद्धिना ॥ भविष्यति हि मे नित्यं पातकं कृतजीविनः ॥ सविनिन्दंस्तथात्मानं पुनः पु
नरुवाच ह ॥ २ ॥ अविश्वास्यः सुदुर्बुद्धिः सदानि कृतिनिश्चयः ॥ शुभं कर्म परित्यज्य सोऽहं शकुनिलुब्धकः ॥ ३ ॥ नृशंसस्य ममाद्यायं प्रत्यादेशो न संशयः ॥ दत्तः
स्वमांसं दहता कपोतेन महात्मना ॥ ४ ॥ सोऽहं त्यक्ष्ये प्रियान् प्राणान् पुत्रान् दारांस्तथैव च ॥ उपदिष्टोऽहि मे धर्मः कपोतेन महात्मना ॥ ५ ॥ अद्य प्रभृति देहं स्वं सर्वभोगै
र्विवर्जितं ॥ यथा स्वल्पं सरोज्जीष्मेशोषयिष्याम्यहं तथा ॥ ६ ॥ क्षुत्पिपासा तपसहः कुरो धमनि संततः ॥ उपवासैर्बहुविधैश्च रिष्ये पारलौकिकं ॥ ७ ॥ अहो देहप्र
दानेन दर्शितातिथिपूजना ॥ तस्माद्दुर्मचरिष्यामि धर्मो हि परमा गतिः ॥ ८ ॥ दृष्टो धर्मो हि धर्मिष्ठे यादृशो विहगोत्तमे ॥ एवमुक्त्वा विनिश्चित्य रौद्रकर्मासलुब्धकः
॥ ९ ॥ महाप्रस्थानमाश्रित्य प्रययौ संशितव्रतः ॥ १० ॥ ततो यष्टिं शलाकां च क्षारकं पंजरं तथा ॥ तां च बद्धां कपोतीं सप्रमुच्य विससर्ज ह ॥ ११ ॥ इति श्रीमहाभार
तेशांति० आप० लुब्धकोपरतौ सप्तचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥

॥ २ ॥ प्रत्यादेशः धिक्कारपूर्वक उपदेशः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ यष्टिदंडं यष्टिशलाकमिति पाठे पक्षिसंश्लेषार्थं चिक्कणद्रव्योपेतं दीर्घदंडं यथेष्टं बद्धं यितुं शक्यं षष्ट्या शलाकाभिः संधितं
पंजरं स्पष्टं ॥ १० ॥ इति शांतिपर्वणि आप० दुर्मप० नैलकंठीये भारतभा० वदीपे सप्तचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥